

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417206876
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:8417206876.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, P.O.Box 205, 810 00 Bratislava proti žalovanej: K. Z.Č., E.. XX.XX.XXXX, I. O.. R. XXXX/XX, XXX XX S. E. K., o zaplatenie 188,89 € s prísl. takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu o zaplatenie sumy 49,57 eur s prísl. z a m i e t a .
- II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku sumu 129,- eur.
- III. Strany sporu nemajú právo na náhradu trov konania.
- IV. Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v časti výroku o zastavení konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/217/2019 zo dňa 14. 1. 2020 bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 22. 10. 2018 pod sp. zn. 7Csp/14/2018-111 v spojení s doplňujúcim rozsudkom zo dňa 26. 6. 2019 sp. zn. 7Csp/14/2018-130, okrem výroku II. o zastavení konania a v zrušenom rozsahu bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 22. 10. 2018 v spojení s doplňujúcim rozsudkom (oba rozsudky pod sp. zn. 7Csp/14/2018) výrokom I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 49,57 € s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 128,89 € od 20.1.2015 do 5.10.2017, 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 98,89 € od 6.10.2017 do 3.11.2017, 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 49,57 € od 4.11.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. v prevyšujúcej časti súd konanie zastavil. Výrokom III. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

3. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 188,89 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.1.2015 do zaplatenia titulom nesplatennej pôžičky na základe zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 3.12.2013. Vzhľadom na späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 60 € titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky a 79,32 € s príslušenstvom titulom úhrady tejto sumy žalovanou dňa 5.10.2017 a 3.11.2017 konanie v tejto časti zastavil a vo zvyšnej časti istiny 49,57 € a úrokov z omeškania tak, ako sú špecifikované vo výroku I. žalobe vyhovel. Vzhľadom na čiastočný úspech oboch sporových strán rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP. Doplňujúcim rozsudkom zamietol vzájomnú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 129 eur.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná a navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch vytykala súdu, že nebolo rozhodnuté o jej vzájomnej žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 129 €, nakoľko zo zmluvného vzťahu zaplatila 729 € a od žalobcu prijala sumu 600 €, pričom úver bol bezúročný vzhľadom na výšku úrokovej sadzby 32 %, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Z odôvodnenia rozhodnutia podľa odvolateľky nie je zrejmé, ako súd o tejto jej vzájomnej žalobe rozhodol. Suma 129 € je bezdôvodným obohatením vzhľadom na to, že túto žalobcu prijal bez právneho dôvodu. Namietala tiež zmätočné tvrdenie žalobcu, že uhradila po 30 € dňa 5.10.2017 a 3.11.2017 po podaní žaloby vzhľadom na skutočnosť, že konanie sa začalo až 13.11.2017. Z týchto dôvodov navrhla napadnutý rozsudok zrušiť.

5. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Dokazovaním súd zistil, že nebolo sporné tvrdenie žalobcu, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a. s. so sídlom v Kežmarku uzatvorili dňa 3. 12. 2013 so žalovanou zmluvu o pôžičke pod č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 600,- eur, ktorú žalovaná mala zaplatiť v pravidelných 60 mesačných splátkach po 18,71 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.122,60 eur. Žalovaná z vyššie uvedenej sumy doposiaľ zaplatila 649,68 eur. Žalovaná porušila povinnosť vyplývajúcu jej zo zmluvy, prestala platiť pravidelné splátky, preto po predošlej predžalobnej upomienke žalobcu dňa 19. 1. 2015 úver zosplatnil, o čom informoval žalovanú listom zo dňa 25. 1. 2015.

7. Ku dňu podania žaloby bol dlh vo výške 188,89 eur. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru. Zmluvnú pokutu v sume 66,32 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

8. K žalobe žalobca predložil písomné dôkazy, a to kópiu Zmluvy o pôžičke, zmluvné podmienky, predžalobnú upomienku s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti pôžičky, prehľad splátok a úhrad.

9. Súd vydal dňa 25. 5. 2018 platobný rozkaz, proti ktorému žalovaná podala v zákonnej lehote odôvodnený odpor. Navrhovala žalobu zamietnuť z dôvodu, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a z dôvodu, že z poskytnutých 600,- eur žalobcovi zaplatila 720,- eur, takže žiada od neho vrátiť 129,- eur.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu uviedol, že predmetná úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej Zmluve nedošlo ani k porušeniu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a to s poukazom na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 v právnej veci C- 42/2015 Home Credit Slovakia, a. s. c/a D. I. a na aktuálne rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. PL ÚS 11/2016. Písomným podaním zobral v časti o zaplatenie sumy 60,- eur návrh späť a v tejto časti navrhoval konanie zastaviť, pričom uvedená suma predstavuje náklady na vymáhanie pohľadávky a ďalej zobral návrh späť v časti o zaplatenie sumy 79,32 eur s prislúchajúcim úrokom z dôvodu úhrady tejto sumy zo strany žalovanej po podaní návrhu (platba vo výške 30,- eur dňa 5. 10. 2017 a platba 49,32 eur dňa 3. 11. 2017). Upravil petít žaloby, ktorým sa domáhal už len zaplatenia istiny vo výške 49,57 eur s prisl. - neuhradené splátky istiny s úrokmi.

11. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu potvrdila, že platby vo výške 30,- eur a 49,57 eur uhradila, čo preukazuje, že zaplatila spolu sumu 729,- eur. K čiastočnému späťvzatiu žaloby sa písomne nevyjadrila.

Nadalej zotrvala na tvrdení, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, aj s poukazom na výšku v zmluve uvádzanej priemernej úrokovej sadzby.

12. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 22. 10. 2018 v znení ako je vyššie uvedené a dopĺňujúcim rozsudkom dňa 26. 6. 2019 /po vrátení veci súdom druhej inštancie k rozhodnutiu o celom predmete konania/ zamietol vzájomnú žalobu žalovanej voči žalobcovi o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 129 eur.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ku dňu 3. 12. 2013) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ku dňu 3. 12. 2013) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ku dňu 3. 12. 2013) Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, g/, i/, k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ku dňu 3. 12. 2013) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ku dňu 3. 12. 2013) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ku dňu 3. 12. 2013) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ku dňu 3. 12. 2013) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ku dňu 3. 12. 2013) spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ku dňu 3. 12. 2013) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 3. 12. 2013 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

24. V intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu súd v ďalšom konaní zisťoval, či predmetná Zmluva o pôžičke pod č. 6165950 uzavretá dňa 3. 12. 2013 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by mala za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru, resp. pôžičky, konkrétne, či dohodnutý 32 % ročný úrok je v súlade s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t. j. do 31. 5. 2014.

25. Vychádzajúc z dôkaznej listiny predloženej žalovanou, ako aj údajov uvádzaných na internetových stránkach súd zistil a vzal za preukázané, že podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny priemerná výška úroku v čase uzavretia zmluvy, resp. fixná ročná úroková sadzba bola vo výške 11,25 %. Podľa údaju uvedeného v predmetnej zmluve o poskytnutí pôžičky žalovanej je fixná ročná úroková sadzba vo výške 32 %. Takto uvedená ročná úroková sadzba je takmer 3-násobne vyššia ($11,25 \% \times 3 = 33,75 \%$), čo je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného a platného v čase uzavretia zmluvy, t. j. v znení účinnom do 31. 5. 2014. Takto dohodnutá odplata v predmetnej Zmluve o pôžičke podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu.

Je evidentné, že v prípade predmetnej úverovej zmluvy, sa jedná o podstatné prekročenie tejto priemernej úrokovej sadzby. Je všeobecne známe, že subjekty poskytujúce úvery z vlastných zdrojov, vyžadujú úroky vyššie než úroky požadované bankami v danom čase. Miera tohto prekročenia, v ktorej sú ešte úroky požadované nebankovými subjektmi akceptovateľné, však nesmie prekročiť rámec dobrých mravov. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/26/2011, v zmysle ktorého „Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Je možné poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý uviedol: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností. Súd tiež zdôraznil, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať. Aj podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 6Co/102/2016 zo dňa 25.7.2017, pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.“

26. Súd v závere konštatuje, že takto dojednaná fixná úroková sadzba má za následok neplatnosť úverovej zmluvy, resp. Zmluvy o pôžičke zo dňa 3. 12. 2013, a to v časti dohodnutého úroku v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov. Súd preto nároku žalobcu v časti o zaplatenie sumy 49,57 eur s prísl. - sumy nad istinu poskytnutej pôžičky, zamietol. Rozhodol tak aj v spojení s ustanovením §

3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko predmetný dohodnutý úrok je nielen v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ale aj v rozpore s dobrými mravmi.

27. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

28. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. S poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 3 ods. 1 a § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka postačuje, ak predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje čo i len jednu neprijateľnú zmluvnú podmienku (v danom prípade neobsahuje zákonne dohodnutú ročnú úrokovú sadzbu), čo má za následok, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Z dôkazných listín predložených žalovanou (čo žalobca nerozporoval) súd zistil, že táto zaplatila žalobcovi nad rámec istiny sumu 129,- eur, preto za použitia ustanovení § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalovanej, ktorá v konaní podala vzájomnú žalobu, nárok na zaplatenie tejto sumy žalobcom titulom bezdôvodného obohatenia. Nakoľko žalovaná úroky z omeškania z predmetnej sumy nepožadovala, súd o tomto nároku nerozhodoval a určil žalobcovi povinnosť zaplatiť sumu 129,- eur žalovanej v 3-dňovej lehote.

30. Podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Žalobca zobral žalobu po vydaní platobného rozkazu dňa 3. 9. 2018 v časti o zaplatenie sumy 79,32 eur s prísl. späť, v tejto časti súd pôvodným rozsudkom konanie zastavil, pričom nepriznal žalobcovi náhradu trov ani tohto zastavujúceho konania. Súd vzal za preukázané, že žalobca žiadal od žalovanej pôvodnou žalobou zaplatenie sumy nad rámec istiny, na ktorý nemal zákonný nárok a navyše domáhal sa zaplatenia sumy 79,32 eur, ktorá bola uhradená žalovanou pred podaním žaloby (dňa 5. 10. 2017 a 3. 11. 2017), takže ani v tejto časti nárok žalobcu nebol dôvodný. Preto súd ďalším výrokom rozhodol, že žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania v časti výroku o zastavení konania.

33. Žalovaná mala v konaní plný úspech, náhradu trov konania od žalobcu nepožadovala, v konaní jej preukázateľne žiadne trovy nevznikli, súd preto ďalším vyrokom vyriekol, že ani jedna strana sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.